

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1959 til 31. marts 1960.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 1135 og 1202).

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Kampmann): Der blev i går af de ærede ordførere fremdraget mange forskellige spørgsmål, og det er ikke min hensigt i dag at besvare alle disse spørgsmål, hvoraf en del jo også var rettet til andre ministre.

Derimod har jeg fundet det rimeligt allerede i dag at besvare nogle af de spørgsmål, der mest direkte vedrører finanslovsforslaget og vor finansielle situation i almindelighed. Det er så tanken, når tingets medlemmer i øvrigt har ytret sig her ved første behandling, at de enkelte ministre skal give svar på alle de spørgsmål, der er rejst.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen var inde på det spørgsmål, om bevillingssager skulle behandles i finansudvalget eller her i salen i form af lovforslag. Dette spørgsmål var genstand for en større debat for en uges tid siden, og jeg tror, vi alle har en fornemmelse af, at spørgsmålet ikke blev løst under denne debat. Det ærede medlem udtalte, at finansudvalget i årenes løb ofte har været i tvivl om fremgangsmåden ved behandlingen af forslag af større økonomisk rækkevidde, og at man i finansudvalget er interesseret i at finde frem til en ordening, hvorefter der fastlægges skarpe grænser mellem bevillings- og lovgivningsanliggender. Også jeg vil være interesseret i, så vidt det nu måtte være muligt, at nå frem til en løsning af spørgsmålet, selv om jeg tror, hvad jeg også har givet udtryk for andetsteds, at det bliver meget vanskeligt på forhånd at opstille regler, der vil kunne løse alle opstående spørgsmål. Der skulle vel imidlertid være en vis udsigt til, at visse retningslinjer kunne opstilles, og jeg vil meget gerne have lejlighed til en nærmere drøftelse af de forskellige muligheder. Jeg ville finde det rigtigst, at en sådan drøftelse fandt sted i finansudvalget, eller i hvert

fald at sagens behandling tog sin begyndelse med en drøftelse dér.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen beskæftigede sig en del med finansieringsbehovet, dets størrelse, og hvorledes det kunne tænkes at blive dækket i resten af indeværende finansår og det kommende finansår. Det ærede medlem mente, at opgørelsen af finansieringsbehovet på finanslovsforslaget måske var lidt for lav, og antog, at det måske snarere ville være henimod 500 mill. kr. Det er nu ikke afgørende, om det bliver 400 mill. kr. eller 500 mill. kr.; men jeg vil også skønne, at ud fra de forudsætninger, der er opstillet, vil det ligge deromkring. Det ærede medlem regnede med, at dette kunne betyde en belastning af obligationsmarkedet, og det er det, jeg gerne vil gøre et par bemærkninger om, idet jeg tror, denne belastning bliver knap så stor, som det ærede medlem troede, og jeg ikke finder det særlig heldigt, at man på denne måde vækker uro på obligationsmarkedet.

For det første er der ved opstillingen af finansieringsbehovet ikke taget hensyn til den konvertering af det ærede medlems bundne opsparing, som foregår i øjeblikket. Efter de oplysninger, der er indgået om konverteringen, lader den til at forløbe meget godt, og i øjeblikket taler meget for, at henimod de 200 mill. kr. af den bundne opsparing bliver konverteret. Det betyder, at finansieringsbehovet for det kommende finansår automatisk nedsættes med et beløb svarende til, hvad der bliver konverteret. Det ærede medlem sagde i denne forbindelse, at det ikke havde så stor betydning, at lånet blev optaget nu i stedet for i det kommende år. Jeg kan ikke være helt enig med det ærede medlem i denne tankegang. Det har vel nogen betydning, i hvilken økonomisk situation man optager et statslån, og i virkeligheden er der jo her tale om et statslån, dels i form af præmieobligationer, dels i form af de 8-årige statsobligationer. Netop i øjeblikket, hvor der er betydelige kassebeholdninger i banker og sparekasser, er situationen vel ganske god for optagelsen af lån. Derfor må det være langt at foretrække, at det sker nu, fremfor at man skulle tvinges til at optage lånet på et tidspunkt inden for det kommende